V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

EFTA-BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(2012. január 23.)

az E-2/11. számú

STX Norway Offshore AS és társai kontra a Tarifabizottság által képviselt Norvég Állam ügyben

(Szolgáltatásnyújtás szabadsága – 96/71/EK irányelv – munkavállalók kiküldetése – minimális bérszint – maximális munkaidő – otthontól távol töltött éjszakát magában foglaló munkahelyi kiküldetés díjazása – költségek megtérítése)

(2012/C 136/05)

Az E-2/11. sz., STX Norway Offshore AS és társai kontra a Tarifabizottság által képviselt Norvég Állam ügyben – a Bírósághoz a Borgarting lagmannsrett (Borgarting Fellebbviteli Bíróság, Norvégia) által az EFTA-államok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás 34. cikke alapján a hajógyártási iparban általánosan alkalmazandónak nyilvánított kollektív szerződésben rögzített foglalkoztatási feltételek EGT-joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, valamint az EGT-megállapodás 36. cikke értelmezésével és az EGT-megállapodás XVIII. mellékletének 30. pontjában említett, az EGT-megállapodás 1. jegyzőkönyvével az EGT-megállapodáshoz igazított jogi aktus, a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke értelmezésével kapcsolatban benyújtott KÉRELEM – a Carl Baudenbacher elnökből, Per Christiansen és Páll Hreinsson előadó bíróból álló Bíróság 2012. január 23-án ítéletet hozott, amelynek rendelkező része a következőképpen szól:

1. A 96/71/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett „maximális munkaidő és minimális pihenőidő” a tanácsadói vélemény iránti kérelemben leírt „maximális rendes munkaidőre” vonatkozó feltételekre terjed ki.

2. A 96/71/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdése első albekezdésének c) pontja az EGT-megállapodás 36. cikke alapján értelmezve elvileg kizárja, hogy egy EGT-állam előírja egy másik EGT-államban telephellyel rendelkező és az előbbi állam területén szolgáltatást nyújtó vállalkozás számára, hogy munkavállalóinak a fogadó állam nemzeti szabályaiban rögzített minimális díjazást kell fizetnie otthontól távol töltött éjszakát magában foglaló munkahelyi kiküldetés esetén, kivéve, ha az ilyen többletdíjazást előíró szabályok közérdekű célt követnek és alkalmazásuk nem aránytalan. A fogadó EGT-tagállam nemzeti hatóságainak vagy adott esetben bíróságinak kell eldönteni, hogy a fenti szabályok ténylegesen közérdekű célt követnek-e, és megfelelőek-e az alkalmazott eszközök.

3. A 96/71/EK irányelv nem teszi lehetővé egy EGT-állam számára, hogy egy másik EGT-államból a területén kiküldetésben lévő munkavállalók számára garantálja az utazás, szállás és ellátás költségeinek visszatérítését az otthontól távol töltött éjszakát magában foglaló munkahelyi kiküldetés esetén, kivéve, ha azt közrendre vonatkozó rendelkezések indokolják.

4. A kérdéses kollektív szerződés általánosan alkalmazandónak nyilvánítását megelőzően a kollektív szerződés hatálya alá tartozó munkavállalók aránya nem befolyásolja az 1. kérdés a), b) és c) pontjára adott válaszokat.